

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการนำเที่ยว
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล
The Development of English Communication Skills for Tour Guiding in
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province Using Programmed Lessons through
Digital Media

อรคณางค์ นวลเจริญ

Orakanang Nuancharoen

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

E-mail: orakanang@aru.ac.th

Received November 21, 2023; **Revised** December 24, 2023; **Accepted** January 11, 2024

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the states, and problems of English communication skills development in listening, speaking, and knowledge for tour guiding in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province of Mathayomsuksa 6 students, 2) to create programmed lessons via digital media with an efficiency of 80/80 3) to compare the learning achievements between before and after learning with programmed lessons 4) to compare the learning achievements between before and after practicing in English communication skills with the English listening and speaking communication skills development exercises. This research was a quasi-experiment. The sample groups were teachers and students. The research instruments were 1) the questionnaires, 2) the programmed lessons, 3) the learning achievement tests, 4) the English communication skills development exercises, and 5) the evaluation forms for English communication skills development. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results showed that 1) the teachers' attitudes towards English communication skills in listening and speaking were at a low level, while students' points of view were at a moderate level, while the knowledge of tour guiding in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province from the perspective of history teachers and students were at a low level, 2) the programmed lessons were effective at 82.96/81.60, 3) the learning achievement of students who learned with the programmed lessons had higher scores than before

learning at the statistical significance level of 0.05, and 4) the learning achievement of students who studied with the English communication skills development exercises had higher scores after the practice than before the practice, with a significant difference at the 0.05 level.

Keywords: Programmed Lesson; Digital Media; English Communication Skills Development Exercise

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหาของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด และความรู้เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักเรียนชั้น ม.6 2) สร้างบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนฝึกกับหลังฝึกด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด โดยเป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ ครูและนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) บทเรียนโปรแกรม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 5) แบบประเมินผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด ในมุมมองของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย และในมุมมองของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในมุมมองของผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์และนักเรียนอยู่ในระดับน้อย 2) บทเรียนโปรแกรมมีประสิทธิภาพ 82.96/81.60 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะมีคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: บทเรียนโปรแกรม; สื่อดิจิทัล; แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทนำ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มาเที่ยวกันมากทุกปี ซึ่งมีผลทำให้ประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีรายได้จากการทำธุรกิจท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น มีปัจจัยหลายอย่างที่ให้นักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประวัติความเป็นมายาวนาน เคยเป็นราชธานีของไทยนานถึง 417 ปี มีลักษณะภูมิประเทศของราชธานี เป็นเกาะมีแม่น้ำ 3 สายล้อมรอบ ใช้เป็นปราการธรรมชาติป้องกันข้าศึกเข้าโจมตีได้เป็นอย่างดี มีโบราณสถานที่สำคัญและสวยงามจำนวนมาก มีรูปแบบและศิลปะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่เหมือนที่ไหนในโลก เป็นแบบอย่างของสถาปัตยกรรมของกรุงรัตนโกสินทร์ที่สวยงาม เป็นเมืองอุทยานประวัติศาสตร์และเป็นเมืองมรดกโลก มีพระบรมราชานุสาวรีย์ของสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (สมเด็จพระเจ้าอู่ทอง) สมเด็จพระสุริเยทศ และสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่สร้างขึ้นในสมัยปัจจุบันและยังมีแหล่งเรียนรู้ให้ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา คือพิพิธภัณฑ์สถาน

แห่งชาติเจ้าสามพระยา ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา และระยะทางในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ สามารถไป-กลับได้ในวันเดียวกัน และมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบาย 3 เส้นทาง คือ ทางรถยนต์ ทางรถไฟ และทางเรือ ในขณะที่การท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่การท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังขาดผู้นำเที่ยว ที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างประเทศด้วยภาษาอังกฤษได้ ถือเป็นอุปสรรคสำคัญของการท่องเที่ยว (Hirunprueck, 2022) ประกอบกับการสื่อสารภาษาอังกฤษถือเป็นหนึ่งในความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (Suwanpanpha, 2020)

ประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาของชาติทุกระดับได้กำหนดให้นักเรียน ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ในทุกหลักสูตรการศึกษา โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แม้ว่านักเรียนของไทยได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเรียนทั้งวิชาแกนกลางและวิชาที่เรียนเพิ่มเติม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังคงพบปัญหา นักเรียนยังที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (Pichayasupanun et al., 2022) ในขณะเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการ มีความคาดหวังต่อนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีความรู้ภาษาอังกฤษ และใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ในระดับที่เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ แต่ผลของการประเมินจากการทดสอบโอเน็ต (ONET) ซึ่งเป็นการประเมินผลการศึกษาระดับชาติ ในปี พ.ศ. 2560 ผลการสอบโอเน็ต (ONET) วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.53 และเมื่อปี พ.ศ. 2562 ปรากฏว่าได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.22 ส่วนการประเมินผลการเรียนระดับนานาชาติ หรือปีซ่า (PISA) ปรากฏว่าผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของนักเรียนไทย อยู่อันดับท้าย ๆ ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกในอันดับ 68 จากข้อมูลการประเมินผล PISA พบว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับขั้นพื้นฐาน มีอัตราที่ลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยในปี 2012 นักเรียนไทยมีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 430 คะแนน แต่ในปี 2022 ลดลงเหลือระดับ 402 คะแนน คิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ 6.9 (PISA Thailand, 2022)

จากปัญหาดังกล่าว เห็นได้ว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเมืองที่สำคัญในการท่องเที่ยวและมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวมาก การให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ก็มีความสำคัญ แต่ทักษะทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะทำการวิจัยเพื่อให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความรู้ในการท่องเที่ยวและมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด จึงสร้างบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และนำเนื้อหาสาระในบทเรียนโปรแกรมมาจัดทำเป็นแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด เพื่อเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้และมีการพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูดและความรู้เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อสร้างบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนฝึกกับหลังฝึก พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด จำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (Ministry of Education, 2008) เพื่อศึกษาโครงสร้าง เวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาเกี่ยวกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ๑33001 ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต โดยประกอบด้วยเนื้อหาสาระในบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามี 4 หน่วยความรู้ คือ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เวลาเรียน จำนวน 10 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ประวัติศาสตร์อยุธยา 1 มีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนคนไทยที่สำคัญ ในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างก่อนสถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ได้แก่ แคว้นสุพรรณภูมิ แคว้นละโว้ และเมืองอโยธยา การสถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี พระราชวงศ์ และรายนามพระมหากษัตริย์ที่ครองกรุงศรีอยุธยา อุทยานประวัติศาสตร์อยุธยา และอยุธยาเมืองมรดกโลก จำนวน 10 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ประวัติศาสตร์อยุธยา 2 มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับโบราณสถานที่อยู่ในเขตพื้นที่อยุธยา เมืองมรดกโลก ได้แก่ วัดมหาธาตุ วัดพระราม วัดราชบูรณะ วัดพระศรีสรรเพชญ์ วิหารพระมงคลบพิตร และพระที่นั่งในพระราชวังโบราณ จำนวน 10 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประวัติศาสตร์อยุธยา 3 มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับโบราณสถานในเขตพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์อยุธยา ได้แก่ วัดพนัญเชิง วัดใหญ่ชัยมงคล วัดธรรมิกราช วัดไชยวัฒนาราม พระบรมราชานุสาวรีย์พระมหากษัตริย์สมัยอยุธยาที่สร้างขึ้นในสมัยปัจจุบัน และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา จำนวน 10 ชั่วโมง

2. แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับจุดหายคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้สาระที่ 1 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแล้วนำผลการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำไปสร้างแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง 10 ข้อ และด้านการพูด 10 ข้อ โดยใช้เนื้อหาจากบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเสนอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 4 หน่วย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ 1) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน และครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน รวม 41 คน และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีจำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จำนวน 120 คน โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 120 คน โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์ จำนวน 100 คน โรงเรียนสาธิตมัธยมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 105 คน และโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จำนวน 105 คน รวม 550 คน และการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล 2 ส่วน คือ

1) ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลสภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด และความรู้เพื่อการนำเสนอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 19 คน และครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์จำนวน 22 คน รวมทั้งสิ้น 41 คน ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดที่มีเนื่องจากมีจำนวนจำกัดเพียงเท่านี้

กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ทำให้มีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 225 คน จากนั้นจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการกระจายแบบสอบถามให้เกิดความทั่วถึง

2) ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนฝึกและหลังฝึกด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเสนอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ผู้วิจัยทำการสุ่มหยิบรายชื่อโรงเรียนในเกาะเมืองทั้งหมด 5 โรงเรียน ซึ่งได้เป็นโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จากนั้นทำการสุ่มหยิบเลือกห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนดังกล่าว จากทั้งหมด 3 ห้องเรียน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ขอบเขตด้านพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เรียบเรียงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ใช้เวลาดังแต่เดือนตุลาคม 2563 – เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565

ทบทวนวรรณกรรม

บทเรียนโปรแกรม เป็นบทเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ลักษณะของบทเรียนจะแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยจะแบ่งย่อยออกเป็นตอน แต่ละตอนจะแบ่งย่อยออกเป็นกรอบแต่ละกรอบจะมีเนื้อหาสั้น ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามหรือทำกิจกรรมต่างๆ แล้วตรวจเฉลยคำตอบ ถ้าตอบถูกก็จะเรียนกรอบต่อไปแล้วชมเชยด้วยข้อความเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนกรอบต่อไป ถ้าตรวจเฉลยแล้วตอบผิดจะต้องกลับมาอ่านเนื้อหาอีกครั้งแล้วแก้ไขคำตอบให้ถูกต้องแล้วจึงเรียนกรอบต่อไป ก่อนที่นักเรียนจะเรียนแต่ละหน่วยจะต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วนำคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนมาเปรียบเทียบกันเพื่อดูความก้าวหน้าในการเรียน (Thumklang & Thumklang, 2012) บทเรียนโปรแกรมคือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดผู้เรียนใช้เวลาเรียนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเองและมีการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Kheamane, 2015)

สื่อดิจิทัล เป็นสื่อที่นำเอาข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว หรือเสียงมาจัดเป็นรูปแบบการนำเสนอ โดยใช้เทคโนโลยีความเจริญของคอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยในการให้ข้อมูลสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สร้างขึ้นแล้วไปให้ผู้เรียนได้เรียนผ่านมือถือ อุปกรณ์พกพา หรือจอคอมพิวเตอร์ โดยไม่จำกัดเวลาช่วงเวลาในการเรียนรู้ (Na-Songkhal, 2018) การจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 นั้นต้องมีการส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ด้วยการบูรณาการการสอนกับสื่อดิจิทัลสร้างบทเรียนปรับให้เข้ากับผู้เรียนความต้องการและความสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน (Aumgri & Apirating, 2019)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยตามปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อให้เกิดสุขภาพที่ดีทำให้มีความรู้และมีความสุขเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวถือเป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ (Keitpiriya, 2020) รูปแบบการท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตค่อนข้างมาก มีความหลากหลาย และมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Phuthorn, 2020) แหล่งการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นโบราณสถานและแหล่งการเรียนรู้ประวัติศาสตร์อยุธยา

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด Riyay and Khamssri (2012) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ ต่อไป คือ ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะการฟังแยกออกเป็น 2 ระดับ คือระดับเริ่มต้น จะเน้นให้เกิดการฟังเสียง และให้จำเสียงได้แล้วต่อมาสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ระดับที่ 2 เป็นการฟังระดับประโยคและเรื่องราวเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบด้วย การฟังเสียงพยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนาและเรื่องราวให้เข้าใจ และ Seangchai (1990) กล่าวว่า อีกทักษะหนึ่งคือทักษะการพูดเป็นทักษะที่สอดคล้องและควบคู่ไปกับทักษะการฟัง เมื่อพูดก็จะมีทักษะการฟังตามมา Wilson (2008) กล่าวว่า การฟังคือการได้ยินเรื่องราวต่างๆ ผ่านทางหูมี 3 ระดับคือ 1) การได้ยิน 2) การฟัง 3) การตีความ การจัดกิจกรรมการสอนฟัง ผู้สอนจะต้องใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังแล้วนำมาฝึกพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอนคือ 1) การจัดกิจกรรมก่อนสอนฟัง 2) การจัดกิจกรรมระหว่างสอนฟัง 3) การจัดกิจกรรมหลังการสอนฟัง ทักษะการพูดเป็นทักษะการสื่อสารต่อจากทักษะการฟัง การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การจัดกิจกรรมสอนพูด ผู้สอนจะต้องใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด แล้วนำมาฝึกพัฒนาทักษะ

การพูดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ มี 3 ขั้นตอนคือ 1) การฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม 2) การฝึกบทสนทนา 3) การฝึกการเล่าเรื่อง

โดยสรุปการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนแนวคิด ที่สำคัญดังกล่าว มาสร้างเป็นบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด แล้วนำมาพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามสภาพ ปัญหาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด และความรู้เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย

2) สร้างบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่าประสิทธิภาพ E1/E2

3) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากนั้นดำเนินการศึกษาบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลด้วยตนเอง โดยมีครูแนะนำ และทำแบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่าทดสอบที (t-test)

4) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด โดยมีการประเมินผลก่อนฝึกและหลังฝึกพัฒนาทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่าทดสอบที (t-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามสภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ตอนที่ 2 สอบถามสภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด และตอนที่ 3 สอบถามความรู้เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ภายในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) (1932) 5 ระดับ และการแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

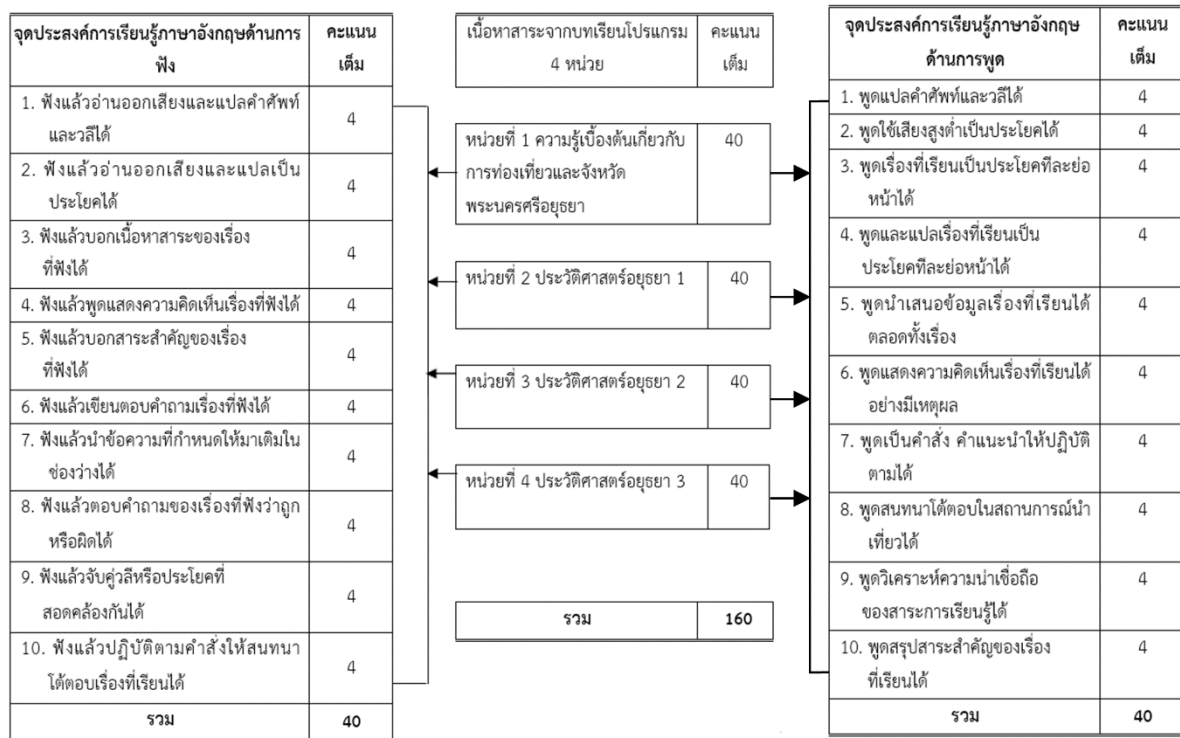
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

4. แบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ทำการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้สาระที่ 1 ภาษาการสื่อสาร ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) และเนื้อหาจากบทเรียนโปรแกรม และสังเคราะห์เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งหมด 4 บทเรียน โดย 1 บทเรียน จะประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง จำนวน 10 ข้อ และด้านการพูด จำนวน 10 ข้อ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดกับเนื้อหาสาระจากบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Fig. 1 Relationship between learning objectives, the development of English communication skills in listening and speaking, and the content from programmed lessons through digital media for tour guiding in Phra Nakhon Si Ayutthaya province.

5. แบบประเมินผลการฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดทั้งก่อนฝึกและหลังฝึก เป็นการประเมินแบบให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubrics) เป็นระดับผลการเรียนตั้งแต่ 1-4 โดยกำหนดให้ 1 แทนระดับผลการเรียนอ่อน, 2 แทนระดับผลการเรียนปานกลาง, 3 แทนระดับผลการเรียนดี และ 4 แทนระดับผลการเรียนดีมาก

6. แบบบันทึกคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด โดยแบ่งเป็นแบบบันทึกคะแนนด้านการฟัง จำนวน 4 บทเรียน บทเรียนละ 10 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวม 160 คะแนน และแบบบันทึกคะแนนด้านการพูด จำนวน 4 บทเรียน บทเรียนละ 10 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวม 160 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถาม ถามสภาพ ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟัง และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ครู ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาประวัติศาสตร์ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 โรงเรียน ในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยวิธีให้ ตอบแบบสอบถาม แล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย
2. นำบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เรียนด้วยตนเอง โดยครูแนะนำให้อ่านตั้งแต่คำนำ คำแนะนำการใช้บทเรียนโปรแกรม อ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผังสาระการเรียนรู้ อ่านกรอบตั้งต้น ทำแบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 1 แล้วอ่านเนื้อหาแต่ละกรอบ ทำกิจกรรมและตรวจเฉลยกิจกรรม แล้วเรียนกรอบต่อไปจนครบ และทำแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 1 ตรวจคำตอบก่อนเรียนและหลังเรียนเก็บคะแนนไว้ แล้วเรียนหน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 และหน่วยที่ 4 โดยทำกิจกรรมเช่นเดียวกันกับหน่วยที่ 1
3. นำคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ทุกหน่วยมารวมกันและนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลัง ทุกหน่วยมารวมกันแล้วนำมาหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา
4. นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน 4 หน่วยมารวมกัน และหลังเรียน 4 หน่วยมารวมกัน แล้วนำผลการ เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
5. นำแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังไปฝึกทักษะด้านการฟังกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชรโดยประเมินผลก่อนฝึกและหลังฝึกแล้วนำคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. นำแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดไปฝึกทักษะด้านการพูดกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร โดยประเมินผลก่อนฝึกและหลังฝึก แล้วนำคะแนนก่อนฝึกและหลัง ฝึกมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า 1) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและด้านการพูดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$, $\bar{X} = 2.45$) 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและด้านการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$, $\bar{X} = 2.82$) 3) ครูผู้สอนวิชา ประวัติศาสตร์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เพื่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$, $\bar{X} = 1.33$)

2. บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยว ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประสิทธิภาพ 82.96/81.60 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 21.23 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 40.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด หลังฝึกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ แสดงไว้ในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ระหว่างก่อนฝึกและหลังฝึก เมื่อจำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้

Table 1 Comparative results of academic of Mathayomsuksa 6 students learning with the English listening for communication skill development exercises, before and after practicing, categorized by learning objectives.

จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning objectives	ก่อนฝึก		หลังฝึก		t	Sig.
	(คะแนนเต็ม 16)		(คะแนนเต็ม 16)			
	Pre-practicing		Post-practicing			
	(Total 16)		(Total 16)			
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. ฟังแล้วอ่านออกเสียงและแปลคำศัพท์และวลีได้ Able to read aloud and translate words and phrases after listening.	7.23	.97	11.54	.98	24.29	.00
2. ฟังแล้วอ่านออกเสียงและแปลเป็นประโยคได้ Able to read aloud and translate sentences after listening.	7.51	.74	12.09	.74	31.81	.00
3. ฟังแล้วบอกเนื้อหาสาระของเรื่องที่ฟังได้ Able to convey the content of the stories after listening.	7.46	.82	12.49	1.01	27.06	.00
4. ฟังแล้วพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องที่ฟังได้ Able to express the opinions on the stories after listening.	7.46	.82	12.51	.82	24.30	.00
5. ฟังแล้วบอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ Able to convey the main ideas of the stories after listening.	7.54	.89	12.51	.82	33.02	.00
6. ฟังแล้วเขียนตอบคำถามเรื่องที่ฟังได้ Able to answer the questions about the stories after listening.	7.69	.80	12.86	1.48	22.63	.00
7. ฟังแล้วนำข้อความที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างได้ Able to complete the sentences after listening.	7.54	.98	12.60	1.09	26.33	.00
8. ฟังแล้วตอบคำถามของเรื่องที่ฟังว่าถูกหรือผิดได้ Able to identify true or false information of the stories after listening.	7.63	.94	12.89	1.47	27.13	.00
9. ฟังแล้วจับคู่วลีหรือประโยคที่สอดคล้องกันได้ Able to match the corresponding phrases or sentences after listening.	7.51	1.09	12.54	1.46	24.30	.00
10. ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งให้สนทนาโต้ตอบเรื่องที่เรียนได้ Able to discuss and respond to the stories-related questions after listening.	7.51	.92	12.54	1.50	18.39	.00
เฉลี่ยรวม Total average	7.51	.66	12.46	.94	25.93	.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ก่อนฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และหลังฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกและหลังฝึก พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังฝึกของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายข้อพบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ฟังแล้วตอบคำถามของเรื่องที่ฟังว่าถูกหรือผิดได้ ($\bar{X} = 12.89$) รองลงมาคือ ฟังแล้วเขียนตอบคำถามเรื่องที่ฟังได้ ($\bar{X} = 12.86$) และรองลงมาคือ ฟังแล้ว

นำข้อความที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างได้ ($\bar{X} = 12.60$) ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฟังแล้วอ่านออกเสียงและแปลคำศัพท์และวลีได้ ($\bar{X} = 11.54$)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ระหว่างก่อนฝึกและหลังฝึก เมื่อจำแนกตามจุดประสงค์การเรียนรู้

Table 2 Comparative results of academic of Mathayomsuksa 6 students learning with the English speaking for communication skill development exercises, before and after practicing, categorized by learning objectives.

จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning objectives	ก่อนฝึก (คะแนนเต็ม 16)		หลังฝึก (คะแนนเต็ม 16)		t	Sig.
	Pre-practicing (Total 16)		Post-practicing (Total 16)			
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. พูดและแปลคำศัพท์และวลีได้ Able to speak and translate words and phrases.	7.63	1.03	12.54	1.38	27.24	.00
2. พูดใช้เสียงสูงต่ำเป็นประโยคได้ Able to use sentence stress.	8.00	1.16	12.80	1.35	23.51	.00
3. พูดเรื่องที่เรียนเป็นประโยคทีละย่อหน้าได้ Able to read aloud each sentence in each paragraph.	8.17	1.34	13.51	2.09	22.37	.00
4. พูดและแปลเรื่องที่เรียนเป็นประโยคทีละย่อหน้าได้ Able to speak and translate each sentence learned in each paragraph.	8.23	1.26	13.31	1.86	21.80	.00
5. พูดนำเสนอข้อมูลเรื่องที่เรียนได้ตลอดทั้งเรื่อง Able to present information learned throughout the stories.	7.94	1.33	13.17	1.58	28.46	.00
6. พูดแสดงความคิดเห็นเรื่องที่เรียนได้อย่างมีเหตุผล Able to logically express opinions about the stories	8.00	1.26	12.94	1.80	17.23	.00
7. พูดเป็นคำสั่ง คำแนะนำให้ปฏิบัติตามได้ Able to form command and instruction sentences.	8.06	1.37	12.91	1.62	25.77	.00
8. พูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์นำเที่ยวได้ Able to respond in tour guiding situation.	7.86	1.26	12.91	1.82	23.34	.00
9. พูดวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสาระการเรียนรู้ได้ Able to analyze the reliability of the stories.	7.97	.79	12.94	1.70	22.33	.00
10. พูดสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนได้ Able to summarize the main ideas of the stories.	7.63	.84	12.97	1.60	25.11	.00
เฉลี่ยรวม Total average	7.95	1.03	13.00	1.54	23.72	.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ก่อนฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.95 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 และหลังฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.54 โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกและหลังฝึก พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังฝึกของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายข้อพบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ พุดเรื่องที่เรียนเป็นประโยคที่ละย่อหน้าได้ ($\bar{X} = 13.51$) รองลงมาคือ พุดและแปลเรื่องที่เรียนเป็นประโยคที่ละย่อหน้าได้ ($\bar{X} = 13.31$) และรองลงมาคือ พุดนำเสนอข้อมูลเรื่องที่เรียนได้ตลอดทั้งเรื่อง ($\bar{X} = 13.17$) ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พุดและแปลคำศัพท์และวลีได้ ($\bar{X} = 12.54$)

อภิปรายผล

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับน้อย และปานกลางตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าครูยังสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม คือสอนคำศัพท์โดยอ่านและแปลให้ฟัง แล้วสอนไวยากรณ์ เนื่องจากไม่รู้ว่าการสอนภาษาอังกฤษควรสอนทักษะการฟังก่อน ตามด้วยทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงที่มนุษย์เริ่มเรียนรู้ด้วยการฟังบ่อย ๆ แล้วจึงพูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนอาจไม่ได้มีโอกาสฟังหรือฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ ทำให้ไม่คุ้นเคยกับสำเนียง และขาดความมั่นใจ และกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น หรือเข้าร่วมการสนทนา สอดคล้องกับ Soosongdee and Rattanawanitpun (2012) ที่ได้วิจัยเรื่องความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 33 จังหวัดสุรินทร์ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับน้อย และผลการวิจัยของ Pongpanich (2011) ที่พบว่า การสื่อสารด้วยการพูดของนิสิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา มีความสามารถในการพูดในระดับน้อย เนื่องจากนิสิตขาดความมั่นใจในตนเอง มีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการพูดและขาดการฝึกพูดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้น แนวทางในการพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดให้กับนักเรียน คือ ครูควรกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน เนื้อหาสาระ และบริบทการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการเลือกใช้สื่อและกิจกรรมอย่างเหมาะสม กระตุ้นผู้เรียนและสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนทำการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2. บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประสิทธิภาพ 82.96/81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากบทเรียนโปรแกรมได้สร้างขึ้นถูกต้องตามหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงสร้างความสนใจของนักเรียนให้อยากเรียน และสนุกจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chansawang (2011) ศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรมวิชาการพยาบาลอนามัย ชุมชน วิชาวิทยาการระบาดและวิทยาการดูแลขั้นต้น พบว่าบทเรียนโปรแกรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอยู่ที่ 84.69/84.96 และงานวิจัยของ Dornbundit et al. (2015) ศึกษาเรื่องผลการใช้บทเรียนโปรแกรมแนะนำการเข้าสู่ห้องปฏิบัติการเคมีออนไลน์เรื่องเทคนิคการแยกสารสำหรับนิสิตในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าบทเรียนโปรแกรมมีประสิทธิภาพ 80.68/83.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งปกติโดยทั่วไปคะแนนก่อนเรียนจะต่ำกว่าหลังเรียน เนื่องจากก่อนเรียนครูนำแบบทดสอบที่มีเนื้อหาที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนมาทดสอบ จึงทำให้ได้คะแนนน้อย และการทดสอบหลังเรียน ซึ่งนักเรียนได้เรียนเนื้อหาแล้วจึงทำการทดสอบได้คะแนนมาใกล้เคียงกับงานวิจัยของ Koocharoenpisal (2016) ที่วิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องอันตรายของสารเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดทรงธรรมที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Koocharoenpisal (2010) เรื่องการพัฒนาบทเรียนโปรแกรมเรื่องสารอินทรีย์สำหรับผู้เรียนปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดมีคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก โดยเมื่อทำการพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านการฟังที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฟังแล้วอ่านออกเสียงและแปลคำศัพท์และวลีได้ โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ ทำการฝึกฟังจากสิ่งที่ง่ายไปยาก และควรทำการฝึกฟังภาษาอังกฤษบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับสำเนียงและโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษ โดยสามารถฝึกฟังได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ เพลง รายการข่าว คลิปวิดีโอ หรือบทเรียนโปรแกรม เป็นต้น และในส่วนของจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านการพูดที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พูดและแปลคำศัพท์และวลีได้ โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ ฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ อาจฝึกจากการสนทนากับเจ้าของภาษา ฝึกพูดกับเพื่อน หรือฝึกพูดคนเดียว โดยทำการฝึกควบคู่กับการฟังและแปลคำศัพท์และวลีควบคู่กัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และวลีภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสามารถฝึกได้จากหนังสือเรียน บทเรียนโปรแกรม หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ นอกจากนี้การฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ และพูดตามแบบเจ้าของภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน และที่สำคัญควรทำการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ Klubsumran et al. (2021) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ระดับปฐมวัย โรงเรียนปทุมวิทยากร จังหวัดอุบลราชธานี ที่พบว่า ผลการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังฝึกมีคะแนนสูงกว่าก่อนฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Supoomee (2020) ในหัวข้อการพัฒนาความสามารถทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสอดคล้องกับ Krutmanee and Phuampai (2015) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และยังมีงานวิจัยของ Bootpala (2020) เรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผล

1. ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$, $\bar{X} = 2.45$) ส่วนนักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$, $\bar{X} = 2.82$) ครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$, $\bar{X} = 1.33$)
2. บทเรียนโปรแกรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดมีคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนใช้บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนจะต้องอธิบายวิธีการเรียนและส่วนประกอบของบทเรียน แล้วจึงให้นักเรียนอ่านและทำกิจกรรมตามลำดับก่อนหลังที่ได้เสนอไว้
2. บทเรียนโปรแกรมแม้ว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ครูจะต้องจัดเวลาเรียนไว้ในตารางเรียนเพื่อจะได้มีเวลาเรียนพร้อมกันในชั้นเรียน ถ้านักเรียนคนใดเรียนได้ช้าไม่จบในชั่วโมงเรียน ก็สามารถนำไปเรียนต่อนอกชั่วโมงเรียนได้
3. ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการพูด ผู้เรียนต้องทำการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง เพื่อให้คุ้นเคยกับสำเนียง และโครงสร้างของประโยค รวมถึงการฝึกพูดตามแบบเจ้าของภาษา การฝึกจากสถานการณ์จริงกับเจ้าของภาษา เพื่อน หรือฝึกฝนด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟัง และออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน ทำให้ทักษะภาษาอังกฤษพัฒนามากยิ่งขึ้น
4. โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ตราสัญลักษณ์ คำขวัญ วิสัยทัศน์ ธง ต้นไม้และดอกไม้ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเขียนแสดงไว้ในโรงเรียนให้เห็นได้ชัดเจน
5. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการพูดเป็นกลุ่มในเชิงสถานการณ์นำเที่ยวชมโบราณสถานที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญกลุ่มละ 1 แห่ง เมื่อฝึกจบแต่ละกลุ่มต้องให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้แสดงความคิดเห็น ดิชมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้ในสถานการณ์จริงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยโดยใช้บทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัลที่มีทั้งตัวอักษร ภาพและเสียงเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น พระราชวังบางปะอิน วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ เพนียดคล้องช้าง ปราสาทนครหลวง และศูนย์ศิลปาชีพบางไทร เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยครั้งนี้มีองค์ความรู้ใหม่ คือ การที่นำบทเรียนโปรแกรมผ่านสื่อดิจิทัล ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น เพราะสื่อดิจิทัลสามารถนำเสนอเนื้อหาได้หลากหลายรูปแบบ และมีความน่าสนใจ สร้างพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษที่จำเป็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ เมื่อฝึกฝนร่วมกับแบบฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด จะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับสำเนียง และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

References

- Aumgri, C., & Apirating, K. (2019). The Development of Digital Media via Augmented Reality by Using Collaborative Learning STAD in Computer Courses. Grade 6 Students. *Journal of Project in Computer Science and Information Technology*, 5(2), 18–27. <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/project-journal/article/view/232106>
- Bootpala, N. (2020). A Development Students' Listening and Speaking Skills in English for Communication Using Simulations. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 14(1), 98–108. http://202.28.32.51/journal/home/journal_file/662.pdf
- Chansawang, W., Impat, A., Komjakraphan, P., Piriyaakontorn, S., & Buapech, A. (2011). Effects of Community Health Nursing, Principle of Epidemiology, and Basic Essential Treatment Programmed Instruction in Tutoring Process. *Journal of Nursing and Education*, 4(3), 106–112. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JNAE/article/view/638>
- Dornbundit, P., Tongraung, P., & Senamontri, A. (2015). Effect of an Online Chemical Introduction Program for First– Year Undergraduates in the Faculty of Science. *Journal of Research Unit on Science Technology and Environment of Learning*, 6(2), 209–216. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/JSTEL/article/view/7011>
- Hirunprueck, T. (2022). *There are Number of Obstacles to Tourism in Thailand According to Foreigners' Perspective*. Ramkhamhaeng University. <https://mmm.ru.ac.th/MMW/IS/twin92/6214154607.pdf>

- Keitpiriya, S., Busaman, S., Phetcaot, K., & Chaiwong, A. (2020). Secondary City Tourism Promotion with Digital Media Technology. *Journal of MCU Nakhondhat*, 7(12), 436–450. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/view/249124>
- Kheamanee, T. (2015). *Didactic: Knowledge for Effective Learning Management*. Chulalongkorn University Press.
- Klubsumran, J., Saenwat, J., Kiyasuan, K., & Kingsaeng, A. (2021). Developing English Listening and Speaking Skills Through Early Childhood Mulled Media. *UMT Poly Journal*, 18(1), 119–124. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/umt-poly/article/view/248990>
- Koocharoenpisa, N. (2010). The Development of a Programmed Lesson on Organic Compounds for Undergraduate Students. Srinakharinwirot University. *Journal of Science and Technology*, 2(4), 54–67. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/SWUJournal/article/view/1405>
- Koocharoenpisa, N. (2016). Promoting of Self-directed Learning Using the Programmed Lesson on Chemical Hazards to Develop Learning Outcome of the Lower Secondary Students. *Journal of Education Naresuan University*, 18(2), 93–105. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/61066
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Krutmanee, K., & Phuampai, S. (2015). *The Development of English Listening and Speaking Skills of Grade 2 Students by Role Playing Instruction*. In RSU National Research Conference 2015.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum 2008 Bangkok*. Co-operative Federation of Thailand Printing House.
- Na-Songkhal, J. (2018). *Digital Learning Design*. Chulalongkorn University Press.
- Phuthorn, D. (2020). Responsible Tourism – RT Phone Home: Time to Travel Attentively. *TAT REVIEW e-magazine*, 6(1), 69–71. https://tatreviewmagazine.com/e_magazine/vol-6-no-1-january-march-2020-2/
- Pichayasupanun, N., Sitthiwarakorn, S., & Nirachin, H., & Boonchum, P., (2022). English Vocabulary Learning Strategy to Improve Memorizing Skill with Prefixes and Suffixes through Video Activity of the Fourth-Year Students in English Program, the Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University. *Aksara Pibul Journal*, 3(1), 74–86. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/APBJ/article/view/255558>
-

- PISA Thailand. (2022). *PISA 2018 Assessment Result: 15-Year-old Thai Students' Knowledge and Capability*. Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology, <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2019-48>
- Pongpanich, N. (2011). A Study of Problems in English Speaking in Speech Communication of Management Sciences Students, Kasetsart University, Sriracha Campus: October 2007 to September 2008. *Journal of Studies in the Field of Humanities*, 18(1), 85–97. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/abc/article/view/54201>
- Riyay, P., & Khamsri, T. (2012). *The Development of the First Year Students' Listening– Speaking Skills Using Computer Multimedia Program*. North Chiang Mai University.
- Seangchai, D. (1990). *English Teaching in Primary School*. O.S. Printing House.
- Soosongdee, Y., & Rattanawanitpun, S. (2012). English Listening Competency for Communication of the 5 Level Secondary Students under the Secondary Educational Service Area Office 33 in Surin Province. *Nakhon Phanom University Journal*, 2(1), 51–57. https://www.npu.ac.th/npujournal/files_research/9/2-1_7.pdf
- Suapoommee, W. (2020). Development of English Listening–Speaking Skills through Natural Approach for Prathomsuksa 2 Students Sahakornnikomklua School. *Journal of Graduate Studies Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 5(2), 51–62. <http://ejs.bsru.ac.th/gradjournal/?cont=journal5-2>
- Suwanpanpha, S. (2020). *Problem and Need of Foreigner Tourists Travelling in Thailand*. Ramkhamhaeng University. <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/ml10/6114962050.pdf>
- Thumklang, K., & Thumklang, J. (2012). *Development of Media / Educational Innovation for Teacher's Academic Standing*. Sathaporn Books.
- Wilson, J. J. (2008). *How to Teach Listening*. Pearson Longman.